

dectwem ciągłości narodowych dziejów. Odbudowany Zamek Królewski będzie odgrywać ważną rolę w życiu społecznym i kulturalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Rada Ministrów na wniosek Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie uchwała, co następuje:

§ 1. Powołuje się organizację państwową pod nazwą „Zamek Królewski w Warszawie — Pomnik Historii i Kultury Narodowej”, zwaną dalej „Zamkiem Królewskim w Warszawie”.

§ 2. Zamek Królewski w Warszawie będzie instytucją ilustrującą historię Polski i jej państwowość, kształtowanie i rozwój oświaty, kultury i nauki na przestrzeni dziejów. Zamek Królewski w Warszawie będzie przypominać społeczeństwu najpiękniejsze i najwznioślejsze wydarzenia z ojczyściej historii, przedstawiać fakty i okoliczności towarzyszące życiu państwowemu i publicznemu, krzewić i rozwijać umiłowanie piękna.

§ 3. Zamek Królewski w Warszawie będzie służyć współczesnym potrzebom życia państwowego, społecznego i kulturalnego. W salach Zamku odbywać się będą uroczystości o charakterze państwowym i narodowym o szczególnym znaczeniu politycznym, społecznym, naukowym, artystycznym i kulturalnym.

§ 4. 1. Tworzy się Dyрекcję Zamku Królewskiego w Warszawie.

2. Zadaniem Dyrekcji Zamku Królewskiego w Warszawie jest kontynuowanie prac związanych z odbudową i wyposażeniem Zamku, w celu przystosowania go do spełniania zadań określonych w § 2 i 3, przejmowanie odbudowanych części Zamku, należyte jego utrzymanie i należyte funkcjonowanie wszystkich jego obiektów i pomieszczeń.

3. Szczegółowy zakres działania Dyrekcji Zamku Królewskiego w Warszawie oraz jego organizację wewnętrzną określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Kultury i Sztuki.

4. Zamek Królewski w Warszawie podlega Ministrowi Kultury i Sztuki i stanowi zakład budżetowy.

§ 5. 1. Dyrekcją Zamku Królewskiego w Warszawie kieruje dyrektor przy pomocy zastępców.

2. Dyrektora Zamku Królewskiego w Warszawie powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Kultury i Sztuki. Zastępców dyrektora powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki.

§ 6. Po zakończeniu odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie, jego wyposażeniu i oddaniu do użytku na cele określone w § 2 i 3 Minister Kultury i Sztuki powoła Radę Zamku jako organ doradczo-opiniotwórczy współdziałający z Dyrekcją Zamku. W skład Rady powinni wejść przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, związków zawodowych oraz przedstawiciele środowisk naukowych, kulturalnych i twórczych.

§ 7. Muzeum Narodowe w Warszawie przekaże na wyposażenie Zamku Królewskiego w Warszawie zbiory, które zostały uratowane i pochodzą z Zamku, jak też niektóre własne zbiory.

§ 8. Zaleca się ministrom, kierownikom urzędów centralnych, zarządom centralnych związków spółdzielni oraz zarządom organizacji społecznych i związków twórczych udzielanie wszechstronnej pomocy w pracach związanych z odbudową i wyposażeniem Zamku Królewskiego w Warszawie.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

145

UCHWAŁA Nr 173 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1979 r.

w sprawie wydatków reprezentacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych.

W celu wzmocnienia oszczędnej gospodarki środkami przeznaczonymi na cele reprezentacyjne Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Wydatki reprezentacyjne państwowych jednostek organizacyjnych mogą być dokonywane w ramach limitu ustalonego w trybie niniejszej uchwały.

2. Wydatkami reprezentacyjnymi w rozumieniu uchwały są:

- 1) świadczenia na rzecz cudzoziemców, polegające na pokryciu kosztów:
 - a) przyjęć,
 - b) rozrywek kulturalnych,
 - c) drobnych upominków,
 - d) uczestnictwa w przyjęciach i rozrywkach kulturalnych osób towarzyszących ze strony gospodarzy,

- 2) zakup posiłków podawanych w związku z długotrwałymi konferencjami oraz koszty skromnych poczęstunków z okazji świąt państwowych, uroczystości branżowych, wręczania odznaczeń lub nagród konkursowych, jubileuszy i innych uroczystości.

- 3) sporadyczne, niewielkie ofiary pieniężne lub drobne dary w naturze na cele społeczne.

- 4) inne wydatki, dokonywane w ramach ustalonego limitu wydatków reprezentacyjnych na podstawie indywidualnych decyzji kierownika jednostki organizacyjnej, w łącznej kwocie nie przekraczającej jednak 10% tego limitu.

3. Do wydatków reprezentacyjnych nie zalicza się:

- 1) kosztów związanych z organizowaniem sesji rad narodowych,

- 2) ofiar pieniężnych lub darów w naturze, finansowanych przez organizacje spółdzielcze ze środków przeznaczonych na cele społeczno-wychowawcze,
- 3) zakupu napojów bezalkoholowych, podawanych uczestnikom konferencji lub imprez.

4. Wysokość świadczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1, określają odrębne przepisy.

§ 2. 1. Urządzenie przyjęć dla cudzoziemców dopuszczalne jest jedynie w wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami. Liczba osób uczestniczących w przyjęciu ze strony organizatorów powinna być dostosowana do ilościowego składu podejmowanej delegacji i nie powinna przekraczać jednej, a w uzasadnionych wypadkach dwóch osób na jednego członka podejmowanej delegacji.

2. W wypadkach zwyczajowo przyjętych można cudzoziemcom wręczać upominki, w szczególności w formie wydawnictw o treści tematycznie związanej z terenem lub działalnością zakładu pracy.

§ 3. 1. Kwota wydatków reprezentacyjnych nie może być wyższa od kwoty limitu przewidzianej na ten cel, a decyzje o tego rodzaju wydatkach należy podejmować kierując się zasadami oszczędności i gospodarności.

2. Wydatki reprezentacyjne są dokonywane na podstawie decyzji kierownika jednostki organizacyjnej lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Wydatki reprezentacyjne powinny być należycie udokumentowane, przy czym powinna być uzasadniona ich potrzeba i dołączony opis okoliczności (np. jaką delegację przyjmowano, ile osób uczestniczyło w przyjęciu lub posiedzeniu).

§ 4. W razie stwierdzenia, że dokonane wydatki reprezentacyjne przekraczają ustalony limit, pracownicy, którzy spowodowali nadmierne wydatki, ponoszą odpowiedzialność materialną z tego tytułu na podstawie przepisów Kodeksu pracy o odpowiedzialności pracownika za szkodę wyrządzoną zakładowi pracy.

§ 5. 1. Prezes Rady Ministrów ustali:

- 1) na wniosek Ministra Finansów — roczne resortowe limity wydatków reprezentacyjnych,
- 2) na wniosek Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — roczny łączny limit wydatków reprezentacyjnych dla wojewodów i podległych im jednostek organizacyjnych.

2. Ministrowie przedstawiają Ministrowi Finansów, a wojewodowie — Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, informacje i dane niezbędne do opracowania wniosków, o których mowa w ust. 1.

§ 6. W ramach limitów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, ministrowie ustalą limity wydatków reprezentacyjnych:

- 1) dla ministerstw,
- 2) dla zjednoczeń,
- 3) dla przedsiębiorstw i innych jednostek działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, podległych bezpośrednio ministrom,
- 4) dla jednostek i zakładów budżetowych, których charakter działalności, a w szczególności potrzeba utrzymywania kontaktów z zagranicą, uzasadnia przyznanie im limitu wydatków reprezentacyjnych,
- 5) dla szkół wyższych i jednostek badawczych.

§ 7. 1. W ramach limitu, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska wyodrębni rezerwę do swojej dyspozycji oraz ustali wojewódzkie limity wydatków reprezentacyjnych.

2. W ramach limitów wojewódzkich wojewodowie ustalą limity wydatków reprezentacyjnych:

- 1) dla urzędów wojewódzkich,
- 2) dla zjednoczeń,
- 3) dla przedsiębiorstw i innych jednostek działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, podległych bezpośrednio wojewodom,
- 4) dla jednostek i zakładów budżetowych, których charakter działalności uzasadnia przyznanie im limitu wydatków reprezentacyjnych.

§ 8. 1. W ramach limitu ustalonego w trybie określonym w § 6 pkt 2 i § 7 ust. 2 pkt 2:

- 1) ministrowie i wojewodowie mogą wyodrębnić limit wydatków reprezentacyjnych dla central zjednoczeń,
- 2) dyrektorzy zjednoczeń ustalą limity wydatków reprezentacyjnych dla przedsiębiorstw i innych jednostek zgrupowanych w zjednoczeniu.

2. Ministrowie, wojewodowie i dyrektorzy zjednoczeń:

- 1) utworzą z części ogólnego limitu wydatków reprezentacyjnych rezerwy na nieprzewidziane wydatki, z których mogą zwiększać w ciągu roku limity dla podległych (zgrupowanych) jednostek,
- 2) mogą dokonywać przesunięć limitów wydatków reprezentacyjnych między podległymi jednostkami, z tym że zwiększenie limitu dla jednostek i zakładów budżetowych przy odpowiednim zmniejszeniu limitów dla jednostek działających na zasadach rozrachunku gospodarczego nie stanowi podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu centralnego.

§ 9. 1. W razie zmiany podporządkowania jednostki organizacyjnej następuje odpowiednie zwiększenie limitu wydatków reprezentacyjnych resortu (województwa) przejmującego daną jednostkę i zmniejszenie limitu wydatków reprezentacyjnych resortu (województwa) przekazującego.

2. W razie podejmowania przez terenowe organy administracji państwowej delegacji zagranicznych, zaproszonych przez organy centralne, związane z tym wydatki reprezentacyjne pokrywane są ze środków i obciążają limit wydatków reprezentacyjnych organu inicjującego pobyt gości w terenie.

§ 10. 1. Minister Finansów może zwiększyć resortowy limit wydatków reprezentacyjnych, a po wyczerpaniu rezerwy, o której mowa w § 7 ust. 1 — także limit wojewódzki, w szczególności w razie:

- 1) znacznego rozszerzenia bezpośrednich kontaktów z zagranicą, a zwłaszcza kontaktów gospodarczych,
- 2) utworzenia nowych jednostek organizacyjnych.

2. Jeżeli suma zwiększeń, o których mowa w ust. 1, osiągnie 5% ogółu limitów ustalonych w trybie określonym w § 5 ust. 1, dalsze decyzje o zwiększeniu limitów wydatków reprezentacyjnych mogą być podejmowane w granicach określonych przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Minister Finansów na wniosek właściwych ministrów może ustalić dla niektórych organizacji gospodarczych, realizujących produkcję (usługi) eksportową, zasady

zwiększania i zmniejszania limitu wydatków reprezentacyjnych w relacji do wyników obrotów z zagranicą.

§ 11. 1. Prezes Rady Ministrów ustali rodzaje wydatków reprezentacyjnych, które mogą być pokrywane ze środków nie objętych limitami określonymi w § 5—8.

2. Prezes Rady Ministrów ustali roczne limity wydatków reprezentacyjnych dla Ministrów: Spraw Zagranicznych, Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz podległych im jednostek organizacyjnych.

3. Ministrowie: Spraw Zagranicznych, Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów wydadzą przepisy regulujące zasady dokonywania wydatków reprezentacyjnych w podległych im jednostkach organizacyjnych.

§ 12. 1. Właściwi ministrowie w terminie do dnia 31 stycznia 1980 r. dostosują kompleksowe zasady ekonomiczno-finansowe, wprowadzone w podległych jednostkach przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, do przepisów tej uchwały w części dotyczącej ustalania wysokości wydatków reprezentacyjnych.

2. Pozostałości funduszy na cele reprezentacyjne, tworzonych na podstawie kompleksowych zasad ekonomiczno-finansowych, pozostają w dyspozycji jednostek, które fundusze te utworzyły, i mogą być wykorzystywane poza limitami ustalonymi w trybie określonym w § 5, jeżeli właściwi ministrowie nie postanowią inaczej.

§ 13. Przepisy uchwały nie dotyczą funduszu dyspozycyjnego ministrów, którego wysokość ustala Prezes Rady Ministrów.

§ 14. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ministrach — rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych,
- 2) wojewodach — rozumie się przez to również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego,
- 3) zjednoczeniach — rozumie się przez to również jednostki równorzędne.

§ 15. 1. Zaleca się centralnym związkom spółdzielni oraz organizacjom społecznym dotowanym z budżetu Państwa i prowadzącym działalność gospodarczą odpowiednie stosowanie przepisów niniejszej uchwały i w związku z tym:

- 1) ustalenie przez zarządy centralnych związków spółdzielni w porozumieniu z Ministrem Finansów limitów wydatków reprezentacyjnych,
- 2) przedstawienie wniosków o ustalenie limitów wydatków reprezentacyjnych przez organizacje społeczne nie wymienione w pkt 3 właściwym ministrom, którzy w porozumieniu z Ministrem Finansów podejmą decyzje o wysokości limitów,
- 3) przedstawienie wniosków o ustalenie limitów wydatków reprezentacyjnych przez organizacje społeczne dotowane z budżetów terenowych właściwym wojewodom, którzy podejmą decyzje o wysokości limitów.

2. Minister Finansów przed uzgodnieniem limitów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, poinformuje o zamierzonych ustaleniach Prezesa Rady Ministrów.

§ 16. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 274 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wydatków reprezentacyjnych przedsiębiorstw i zjednoczeń (Monitor Polski Nr 36, poz. 254),
- 2) zarządzenie nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1960 r. w sprawie oszczędności w wydatkach na reprezentację, zmienione zarządzeniem nr 60 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1972 r.,
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 września 1968 r. w sprawie przeznaczenia środków na wydatki o charakterze reprezentacyjnym (Monitor Polski Nr 38, poz. 272).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

146

ZARZĄDZENIE Nr 66 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 października 1979 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu Polskiego Czerwonego Krzyża.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1979 r. w sprawie zatwierdzenia zmian statutu Polskiego Czerwonego Krzyża (Dz. U. Nr 25 poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut Polskiego Czerwonego Krzyża, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 35 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1966 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż” (Monitor Polski Nr 20, poz. 109).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w. z. J. Szydłak*